

קלטת 3ב

...הוא סיפר להבנות שלו, כן "ישראל בער, ישראל בער, ישראל בער" וגם הבנות הם, הם העריכו את רב מוטל האבא שלהם, וידעו שהוא למדן גדול, בעל מח גדול, ואני מה, מה.. איזה, איזה חסיד אבל הוא אמר להם: "שאני מתבייש מישראל בער, אני רואה את השבת שלו, איך הוא שמח ויש לו אוכל אני לא, אני לא יודע איך הוא חי", ו...

...הבנות שלו הם שמעו את השבתים שלי, הזמירות והשמחה וה.. והם ראו שאין לי כלום, שרב מוטל נתן לי כסאות, כן אז רב מוטל היה המתנגד הכי גדול, כי האדמו"ר שלו, של סלונים, היה מתנגד גדול והוא היה מתנגד גדול, רב מוטל, כן אבל אף על פי כן הוא היה מתנגד גדול, אבל אף על פי כן הוא אהב אותי, כן, כן אז הבנות שלו הם שאלו אותו, הם דיברו איתו: "מה זה? מדוע ברסלב זה לא, לא מצא חן בעיניך? אנחנו רואים שהוא, שהוא עובד השם כזה, הוא תמיד שמח והוא.. מה זה?" הוא היה מבולבל, הוא היה גם כן מבולבל, כן, אני עשיתי לו מחלת לב הוא היה מתנגד גדול, ואני הראיתי לו: "אתה מתנגד? טוב, "אשת..", תשמע את "אשת חיל" של ברסלב" הוא נשאר בלי ידיים בלי רגליים, הוא נתבטל, כן הוא היה ירא שמים ולא.. הוא, זה.. הוא היה כל כך משוקע בהתנגדות נורא, כן, והוא.. ואני כנגדו כלום, יתוש, כלום לגמרי, והוא היה לו מחלת לב, הוא לא מצא מקום הוא רואה בעיניים השבת שלי והשבת שלו, כן ואיך, איך אפשר להיות מתנגד? כן, היה לו צרות, עשיתי לו מחלת לב על כל פנים בשבת השני אישתי הייתה לה כבר ברוך השם נעליים באו הבנות שלו, של רב מוטל ואמרו לו: "אין לה שמלה של שבת, צריכים לעשות לה שמלה" אז רב מוטל שלח אותי לאיזה סוחר שהוא סוחר שאריות, שאריות, חתיכות, כן והוא היה, הסוחר היה, היה בוחר חתיכות גדולות כדי שיהיה שמלה אז הוא שלח אותי אליו, והוא נתן לי, היה לו סחורה שהיה מספיק על, על, על שמלה, כן והיא הייתה תופרת, והיא תפרה, והיה לה גם שמלה על שבת והיה הצגה נוראה, הבנות שלו הם, הם שמעו את ההתנגדות והם שמעו ה"אשת חיל" שלי, אז הם, הם עשו לו צרות לרב מוטל "איך, איך מתנגדים על יהודי כזה שהוא אומר "אשת חיל" כזה? נו, אפשר להיות מתנגד?", כן אני עשיתי להם לטבריה, ל.. חסידי סלונים הם היו מתנגדים הכי גדולים ואני עשיתי להם צרות כאלה, כן אבל לא (לא מבין), הם היה להם ישיבה ברבי מאיר בעל הנס, הישיבה והיה להם שם יותר מכל הישיבות של ירושלים, כן והם נתנו לי שני לירות לחודש במקום עשרה, שתיים עשרה, חמש עשרה, נתנו לי שני לירות אז הם אמרו, "שהם נותנים לי רק בשביל רחמנות שיש לו ילדים קטנים והוא צריך לחם אבל הוא לא בן ישיבה, הוא, הוא לא לומד גמרא הוא לומד "ליקוטי מוהר"ן", "ליקוטי תפילות" ותהלים, זה ישיבה? זה בן ישיבה?" אבל ה"ליקוטי מוהר"ן" וה"ליקוטי תפילות" ותהלים זה עשה, עשה להם צרות גדולות, כן

פעם בא לטבריה רב שלמה, הגאון של הספרדים חכם באשי, והוא, הוא היה זקן
[חכם מה? חכם]

וגאון, אלפנדרי

[אה, אלפנדרי]

והוא היה גאון וצדיק, הוא היה יחידי, לא היה לו אישה והוא היה.. כן
הוא בא לטבריה, ואני נכנסתי אליו אצל הספרדים, ואני נכנסתי אליו ובקשתי אותו:
"אני רוצה זכות לשמש את, אותו", כן
נו, אני ביקשתי אותו, והוא היה גאון ו.. נו, יהיה ככה, הוא..
הוא הסכים להלביש לו את הנעליים ולעשות לו תה ולנקות ו... שימוש
אני, אני... הוא היה גאון והוא שמע על רבינו רבי נחמן שהוא היה גאון ו...
...

...מה, איזה שמחה צריך להיות לנו שזכינו בעולם הזה להיות
להיות מקורב לרבינו,, אנחנו לא יודעים
זה, זה..

היה כמה גדולים שהם, שהם חשבו שהם משיח, שהם.. הם, הם דיברו בדיבורים כאלה
אבל, אבל זה לא היה נכון, הם טעו, כן
רק רבינו הקדוש אצלו אין שום טעות
מה שהוא גילה איזה דיבור מבורר, הלכה למשה מסיני
אז הלילה נתעוררתי אחרי חצות לילה
נתעוררתי ועשיתי נטילת ידיים ורציתי לעסוק בספר תהלים
אני לא רואה, אבל זה התהלים אני רואה בקישוי, כן, זה, בזה, דווקא בזה, בזה, בזה התהלים
אז רציתי להיות ער, ונפל עלי שינה, כן, ושכבתי וישנתי
והיה לי חלום

חלום כזה, אינני יודע איך נשארתי בחיים?

איך נשארתי בחיים? אני, אני ראיתי שהיה לי צער כזה, ומה שהיה, עבר עלי
מה עבר עלי?

אני שמעתי אמרו, אמרו, אני הייתי, היה נדמה לי אולי בירושלים, החלום היה שהייתי בירושלים
והסתובבתי באיזה מקומות בירושלים, כמו חוץ לעיר, כמו.. הסתובבתי שם
אז אמרו לי אנשים שלא מכירים, שאני לא מכיר אותם:
"יש פה בור כזה, הגודל שלו והעמקות שלו הוא, הוא בלי שיעור"
אני ככה שמעתי, כן
"יש בור כזה.."

על כל פנים אני היה לי חשק לראות הבור, לראות הבור הזה
הסתובבתי, הסתובבתי, ואמרו לי, או הרגשתי
אוי, אינני מבורר אם אמרו לי שזה, שזה הבור, או, או הרגשתי
על כל פנים הפה של הבור היה גדול, כן, והיה עמוק מאד
והגודל והעמקות בלי שיעור

על כל פנים אני הלכתי להבור, ראיתי את הפה של הבור, ואמרו לי:
"שזה, פה יש בור כזה", כן, אז הלכתי להבור לראות, לראות הבור
על כל פנים אני הלכתי וראיתי שזה, גודל הפחד רק לראות את, את הגודל של הבור ה..
מגודל הפחד, אני הייתי למעלה מהפה של הבור
על כל פנים היה לי פחד גדול לראות את הבור
החלקתי ליד הבור, כמו שאני עמדתי בבור, ונפלתי להבור
נפלתי לבור, אז אינני יודע איך נשארתי בחיים
אני ראיתי שאני נפלתי בבור ואין, אין לי שום תקווה
בור כזה, עוד רגע יהיה לי גל, גל של עצמות

אבל.. אני הרגשתי את הצער הזה מה שיהיה, מה יהיה ממני עוד, בעוד רגע, מה ש..
 היה לי צער כזה, פחד כזה
 על כל פנים נפל, נפלתי בבור, אז נפלתי, נפלתי, נפלתי
 נפלתי והגעתי, בבור היה מים, אני, ואני יודע לשוט
 אז כמו שהצער היה גדול מה ש.. מה שידעתי בעוד רגע מה יהיה ממני, גל של עצמות
 אז כשראיתי את זה, בור כזה והייתי בסכנה כ.. והייתי.. בסכנה כזו, הייתי..
 נו, אני ראיתי נפלתי למים ואני יודע.. יודע לשוט, אז זה במים, אז זה כבר.. {אין ש..}
 בור כזה, עמוק, עמקות כזה וחורבן כזה, שממה, זה דבר שמם, כן
 ונפלתי למים אחרי כל הסכנה, אחרי כל הפחד, אחרי.. {זה מפחיד}
 אני לא ראיתי את המים, אבל נפלתי למים, נו ראיתי את המוות ואת, ואת ההצלה
 איך, איך, איך בא לכאן מים? ו..
 על כל פנים ככה היה, אני נפלתי למים ולא היה שום סכנה
 רק, חלילה חס ושלום, אם אף אחד לא יודע, לא ידע שאני נפלתי בבור
 אז מה יהיה המים? כמה יכולים לחיות בלי, בלי, בלי אוכל? כמה ימים, שבוע
 אם לא יוציאו אותי, אז אם לא יודעים, אז אני חי, אבל עוד כמה ימים אני, אני אמות
 אין, אין, אין, אין אוכל בבור, כן
 נו, אבל איך היה נדמה לי שאנשים ראו, יש אנשים שראו שאני נפלתי לבור
 אז בוודאי יעשו תחבולות להוציא אותי, אז הייתי קצת..
 היה לי קצת נחת רוח, קצת בטחון שיבואו ויוציאו אותי
 והם יעשו כל מיני תחבולות להוציא אותי מהבור, כן
 זה החלום, אינני יודע אם היה לי עוד חלום כזה, צער כזה שנפלתי
 בהרגע שנפלתי, מה יהיה? אז היה.. הצער היה מה, מה שאי אפשר לתאר
 בעוד רגע אני, אני.. מה יהיה ממני בעוד רגע?
 אבל באותו הרגע, אותו ה.. ניסים שלא, שלא, שלא נשארתי מת
 רק מהפחד, מהפחד הזה, כן
 והצער, הצער הזה, אני ראיתי שנפלתי, אני הייתי בחוץ ופתאום אני, אני נפלתי לבור
 זה עלה על דעתי שזה החלום מרמז על "אין שום יאוש בעולם כלל"
 על ידי.. מה, מה זה מים? מימי התורה של רבינו זה המים!
 מים, מים זה תורה, מימי התורה, כן
 על ידי, על ידי מימי התורה של רבינו, אפילו כשנופלים למקום כזה שחושבים שאין שום תקווה
 יש תקווה!, נפלתי במים
 וזה, אני מספר את זה בדיבורים, אבל זה אי אפשר לתאר את הרגע של, של הפחד
 של הצער שהיה לי מזה שראיתי שנפלתי לבור, שנפלתי, אני נמצא בבור
 בלי שום.. אין מקום לאחוז, כמו ש..
 מי יכול לתאר הרגע הזה?
 ועוד התחזקות גדול מהחלום הזה, ש"אין שום יאוש בעולם כלל"
 אני כבר נפלתי לבור ואין לי, בלי שום תקווה, ויש מים!
 וגם מה, מה שגילה רבינו
 אוי וי, אוי וי, מה ש..
 מה שרבינו הקדוש עשה מנפשות פשוטים רחוקים לגמרי, לגמרי מהתורה, מהיהדות
 {זה היו}, אנשים מגושמים, לא יודעים ריח תורה, לא יודעים
 וכשנתקרבו לרבינו נעשה מהם צדיקים קדושים כאלה שלא היה מעולם
 למעלה, למעלה מן הטבע
 זה עניין חדש
 ורואים דוד המלך, דוד המלך בתהלים
 כל התהלים "מזמור, מזמור, מזמור", "לדוד מזמור", "למנצח לדוד מזמור", "מזמור"

יש, יש "מזמור" ויש כמה לשונות של, של, של שיח

אוי, יוא, אוי, אוי, אוי

גם "מזמור שירו להשם שיר חדש",

"שיר חדש"

דוד המלך לא אמר, הוא אמר: "שיר חדש", הוא חדש לגמרי, הוא חדש

"שיר חדש", רבינו הקדוש הוא "שיר חדש", רבינו הקדוש הוא השיר הזה

וכאן בהפתק מגלה רבינו דבר קטן.. דבר קל, "נֶחֱ", כן

ששים שנה לא ידעתי מזה, רק ידעתי שזה פלא, שזה מחיה אותי, שזה.. כן

בכל פעם שנפל עלי, שנפלתי, לקחתי את הפתק וקראתי, והייתי, ונעשה, ונעשה עניין אחר

ונעשה "שיר חדש"

אוי, אוי, אוי

וככה יש הרבה "שיר חדש", "שיר חדש", "שיר חדש"

דוד המלך הוא רבינו, שזה..

רבינו הקדוש הוא..

רבינו הקדוש עבר על כל הצדיקים, על כל הצדיקים שהיה מיום בריאת העולם

זה עניין פלא של השם יתברך, שאז שיהיה, ש.. בדורות אחרונים מה שיהיה

מה, מה שיהיה, איזה כפירה, איזה שקר, איזה מעשים

והשם יתברך ראה וידע, אז הוא ידע, אה, בדורות אחרונים?

מוכרח, מוכרח לרדת רבינו הקדוש בעולם הזה, רבינו רבי נחמן, הנשמה שלו בעולם הזה

אם לא חס ושלוש, אז יהיה, יהיה חורבן כזה שלא, בלי שום תקווה

רק רבינו

ורבינו הקדוש כבר רמז בהמעשיות, שהוליו נשמה לתבוע אותו שתדל לעולם הזה, כן

אז בא, אז בא הס"ם, המלאך המוות, היצר הרע, הרע

הוא טען, הוא היה לו טענות, יש דין תורה מה זה, זה הפקר?

הוא אמר:

"מה, מה? אם הנשמה הזו יורדת לעולם הזה, אז אין לי מה, אין לי מה לעשות, כלום

וכי לשווא... ", הוא, הוא טען: "וכי לשווא בראתני? בשביל מה בראת אותי?

אז אין לי מה, אין לי מה לעשות, כלום", כן

והלך

אחר כך הוא... אמרו לו, הנש.. היה לי דין תורה, כן, והחלטנו:

"הנשמה הזו מוכרח לרדת לעולם!", ואתה, ואתה תן לך עצה, תן לך עצה!"

אז, אז הוא, הוא הלך לחשוב עצה, הוא חזר, הוא אמר:

"כבר יש לי עצה!"

כן, הוא אמר... הוא יכול לרדת, ברסלב, יהיה מחלוקת כזה!"

דיבורים כאלה, זה "חיי מוהר"ן" בדפוס

אבל לא, לא, לא, לא מרגישים, העולם מגושם כל כך שלא..

אפילו הגדולים, אפילו גאונים לא מרגישים שיש, מה שיש בזה, זה.. כן

איך, איך יש להם חלק ב..

על ברסלב? כן, כל אחד כפי, כפי המסירות נפש, כפי, כפי מה שסובל...

...אמרה לו: "גט, גט, גט"

רבי נתן, אנחנו לא יודעים כלום איך היו יכולים לחיות רבי נתן ואנשיו

היה שפלות כזה ואכזריות כזה, אפילו על גויים אין אכזריות, כזה, כן, ברסלב!

כן, אוי, אוי, אוי..

ואני, ואני זכיתי להיות גיבור כזה, אני עמדתי נגד גדולים שהיו חשובים וגדולים בכל העולם

בירושלים, בירושלים היה עיר של גאונים, של גדולי תורה, ולא כל אחד היה חשוב או מפורסם

ורב משה קלירס הוא היה מפורסם בכל העולם ובירושלים, וכולם האריכו אותו והיה להם (לא מבין)

והוא היה לו שם שהוא גאון וחכם ומשכיל ונבון כזה וצדיק, איש צדיק היה לו כל השמות, כן, שהוא גדול כל כך ואני ידעתי מזה, אני נולדתי בטבריה, והוא היה רב בטבריה, שמעתי מזה וידעתי מזה ואני נעשיתי ברסלב, נתקרבתי לרבי ישראל אז היה לי ניסים, רב משה קלירס אומר: "שלא להיות ברסלב!"

והאבא אומר:

"שלא להיות ברסלב, מה אתה משוגע? מה, מה זה? איך, איך אפשר דבר..?"
כן, ורב מוטל רב מוטל הוא היה גם כן גדול בתורה, לא, לא, לא היה מפורסם כמו רב קלירס הרב קלירס היה מפורסם בירושלים, כולם האריכו אותו ועמדו לפניו כמלך, כן זה דבר ידוע, ידוע ומפורסם, כן והוא רדף אותי על בר.. על, על שאני ברסלב, כן ואני הייתי גיבור נגד רב משה קלירס ונגד רב מוטל מסלונים רב מוטל היה גם כן גדול, גאון גדול בתורה אבל הכשרונות של רב מוטל היו יותר גדולים מהרב משה קלירס, כן כי הוא היה, הוא היה מתייגע מאד על, על, על, עד שבא למדרגה שלו ורב מוטל לא היה צריך להתייגע, הוא רק ראה פעם אחד איזה דבר בגמרא, במדרש הוא ראה רק, אז הוא קנה את זה לעולמי עד, לעולמי עד, כן ורב, ורב משה קלירס היה לא, לא כל כך, התפיסה שלו לא היה כל כך כמו, כמו רב מוטל והוא ידע מזה גם כן

אבל הוא, הוא היה לו שם מפורסם בירושלים ובכל העולם ואני עמדתי נגדו, אני נתקרבתי לרבי ישראל והוא רדף אותי והוא דיבר איתי:

"ברסלב אנחנו, אנחנו שמענו מגדולים, מצדיקים קדושים על ברסלב"

מה? אני לא שמעתי, זה, זה, זה דבר פלא כזה, כן ורב מוטל, אני הייתי ילד עני, ורב מוטל הוא, הוא היה למדן גדול, אבל הוא היה גם כן אוהב מצוות כמו אנשים פשוטים, מצווה, כן לא כמו רב.. רב משה קלירס היה המצווה הזה, זה קטן בשבילו, רק גאונות, חכמה אבל רב מוטל הוא היה לו שניהם, הוא היה אוהב מצוות גם כן והוא, טבריה זה עיר קטנה הוא הכיר אותי, וגם כן מחוץ מזה טבריה היא עיר קטנה הוא.. אני, אני נשאתי חן בעיניו, הוא ראה אני, שאני לא כשרוני אבל האמת שלי והלב שלי, הוא אהב אותי מאד, אני הייתי בביתו כמו בבית, יותר מבית, מהבית שלי אני באתי אתו, התפללתי אתו וישנתי אצלו ולמדתי אתו בלילה, כן, והוא.. והיה בינינו קשר כזה אבל אני הייתי ילד פשוט, והוא היה רב מוטל מסלונים, הוא היה גאון וגדול וחכם, וחכם ואני לא ידעתי כמו, אפילו כמו יתוש נגדו, כן טוב, והיה אהבה גדולה בינינו, הוא למד איתי, הוא אהב אותי כמו, כמו בן שלו והיה לו שני בנות, הבנות היו כמו אחיות שלי,, שרה ופייגא אחיות שלי, כן

ואני באתי עם רב מוטל, הם נתנו אוכל בבוקר, בצהריים, לרב מוטל

אז הם הביאו גם כן בשבילי גם כן לאכול

כן, אני הייתי כמו, כמו בן, בן יחיד

אחר כך שזכיתי להתקרב לרבינו היה, כשזכיתי..

רבי ישראל בא לטבריה, היה כבר נעשה המעשה איך נתקרבתי לרבי ישראל היה הלילה, כל הלילה אני הייתי עם רבי ישראל בבית הכנסת של תלמידי הבעל שם טוב ביום

וכל העיר ידעו, כי האמא שלי בכתה ו...
 בכל המקומות, היא, היא חיפשה אותי בכל הבתי כנסת ובכתה
 "בני, בני, בני",
 וכל העיר באו "מה, מה?", הם חשבו שמישהו נפטר, יש מישהו נפטר
 הם באו "מה הבכיות והצעקות?", היא, היא אז היא סיפרה:
 "בא איש אחד וקנה לחם, והוא אכל את הלחם בבתינו, והוא לקח את ישראל בער והוא...
 והוא הלך כל הלילה, אני קמתי לעבודה וישראל בער איננו, איננו"
 והיה זה תחילת המלחמה, והטורקים היה פרעי אדם, הם, רק הם ראו
 שהם ראו איזה בן אדם שיש לו ידיים ורגליים, ידיים ורגליים, אז הם לקחו אותו לצבא, כן
 אז היא חשבה "אולי אני יש לי ידיים ורגליים, אז אולי לקחו אותי לצבא"
 היא בכתה והיה כל העיר רועשת
 אה, בבוקר הם ראו אותי ואת רבי ישראל אז אמרו:
 "אוי וי, בי ישראל בער היה כל הלילה עם רבי ישראל
 אז בטח הוא, הוא נעשה ברסלב, הוא היה כל הלילה עם רבי ישראל"
 מי, מי היה לו הגבורה לדבר עם, עם חסיד ברסלב, או לקרוא בספר ברסלב?
 הוא פחד שלא יהיה שלא, שלא יהיה רק חשד
 אז למה {התורה הזאת, למה התורה הזאת}, הוא לא ישיג שידוך
 וברוך השם אני לא השגחתי ולא הסתכלתי על שום דבר
 רב משה קלירס ורב מוטל
 ושידוך והכל, אני מסרתי הכל, הכל
 רק מה שראיתי מה זה רבי ישראל, מה זה, מה זה, כן
 עד היום יש לי שם, יש כבר.. שמונים שנה שנתקרבתי לרבי ישראל
 וכולם היו מתנגדים כאלה, ואני, ואני ברוך השם קיבלתי כל הכדורים
 כל, כל הביזיונות וכל הצרות באהבה ובגבורה גדולה, וכולם נתבטלו מזה
 הם ראו את הגבורה שלי, זה לא מדרך הטבע, הם לא הבינו את זה
 ורב מוטל הוא חשב, הוא, רק הוא..
 אני ראיתי מרב מוטל שהוא גדול בתורה ו... כן, ולמדתי אותו, נו
 זה היה נס, אם הוא אומר: "ברסלב לא!", אז תכף..
 אבל אני ראיתי מה שראיתי, ראיתי את רבי ישראל, רק ראיתי אותו
 פעם הראשון בחיי לא ידעתי מיהו זה, אז אמרתי:
 "אוי וי, זה איש צדיק, אני צריך אותו מאד, אם היה לי איזה קשר אתו
 הייתי, הייתי זוכה לעבוד השם באמת כמו שאני רוצה
 איך, אבל איך יהיה לי קשר אתו? הוא יקנה את הלחם וישלם וילך, ואיך?"
 אז אני, כמו שאני חשבתי על, על, על קשר, הלוואי שיהיה לי קשר עם האיש, עם הצדיק הזה
 אז הוא שאל אותי:
 "אולי אפשר לי לאכול את הלחם אצלכם בבית?"
 אז הרגשתי:
 "מה זה? הוא יודע מה שאני חושב, מה שאני רוצה?"
 אבל, מה זה? אין לו, איפה שישן, יאכל, מה זה? זה מקום של המלון זה?
 בפרט הוא, רבי ישראל ראה את, את, את הדירה שלנו, זה היה כמו מערה, מערה, זה, זה, זה...
 ובתוך המערה היו ילדים קטנים ישנים, והיו צריכים לאפות את החלה ליל, ליל חמישי
 היו צריכים לאפות החלה, כן
 והוא שאל: "אולי אפשר לאכול את הלחם?"
 אז היה, היה לי פלא בעיני
 "איך הוא יודע מה שאני חושב, מה שאני רוצה? מי, מי אמר, מי אמר לו?"
 אז, אז נעשה לי מחשבות, אולי הוא זה..

אבל אני רציתי לשאול את האבא, אני, אני לא יכול להכניס אורח בבית
 אני צריך לשאול את האבא
 נו, אז היה לי פחד, מה אתה שואל לאבא?
 האבא יכה אותך ויבזה אותך, מה אתה, אתה שואל דבר כזה?
 יש, יש, זה מערה וצריכים לאפות לחם, מה אתה שואל דבר כזה?
 אבל אני אמרתי: "יהיה מה שיהיה, אני אשאל אותו"
 ושאלתי אותו, והוא הסכים, ונעשה מה שנעשה
 כל הלילה הייתי עם רבי ישראל בים, על שולחן בים
 ומהלילה הזה עד עכשיו ברוך השם אני מחזיק מעמד, ברוך השם
 אבל מה שעבר עלי ועל רבי ישראל, מה שסבלנו
 רבי ישראל אם היו נותנים לאחד כל הכסף שבעולם, בעד יום אחד
 הוא, הוא יתן, הוא לא ירצה את הכסף ולא ירצה, ולא ירצה עבודה כזה
 והוא מסר את נפשו עלי, מה? איש אחד, ישראל בער, מה יהיה בזה? הגאולה יהיה מזה?
 והוא ראה את, את זה, איך שנסתבב
 הוא ירד מן החמור מצפת, הוא ירד, בטבריה הוא ירד מן החמור
 אז הוא פגש ברב בנימין ברזל וביקש אותו:
 "תראה לי איפה לקנות לחם?"
 והוא הראה לו אצלנו, ונעשה מזה, ונעשה מזה בניין לדור, לדור דור
 לעולם, לנצח
 זה, זה פלא, איך אני הייתי לרבי מוטל כמו בן יחיד, והחזקתי אותו, הוא..
 הערכתי אותו לצדיק וגאון ו.. כן, כן
 וראיתי, ישנתי אצלו, למדתי אתו בלילה והיה בינינו קשר אהבה גדולה, כן
 והוא אמר לי: "ברסלב, ברסלב לא!"
 הוא סיפר לי כמה, הכניס בי רעל על ברסלב, מה שזה אמר, זה אמר, זה אמר, ואני
 ואני היה לי אמונה בכולם, אם, אם הם אומרים על ברסלב זה
 אבל ראיתי את רבי ישראל זה היה, היה נעשיתי
 זכיתי לגבורה כזה שאין בעולם הזה גבורה כזה
 גבורה כזה איך עמדתי נגד, נגד גדולים כאלה, כן
 וגם נגד האבא והאמא ונגד כל המשפחה, כן
 כולם בכו, כולם היה להם רחמנות עלי, מה שנעשה ממנו
 "הוא נעשה ברסלב, ישראל בער נעשה ברסלב"
 אוי וי, אוי וי..
 זה כמה שאני אספר עוד לא, עוד לא כטיפה מן הים מה, מה, מה שהיה
 אינו דומה ראיה לשמיעה
 בזה אני רואה שזה עיקר הוא המסירות נפש בשביל השם יתברך, בשביל התורה
 חכמה זה גם כן טוב
 אבל, אבל העיקר היסוד והעיקר היהדות, עיקר התורה היא המסירות נפש
 הרצון החזק
 וגם רבינו הקדוש רימז בזה ואמר, יש שיחה שאומר רבינו:
 "תנו לבכם לי, ואני הולך אתכם בדרך חדש
 זה דרך ישן מאד, שלא הלכו בו אבותינו מעולם
 ואף על פי כן הוא חדש לגמרי"
 נו, צריכים לתת את הלב
 וברוך השם אני, אני נתתי את כל חיי ואת לבי, את האבא והאמא וכל העולם
 נתתי הכל בשביל ההתקרבות לרבינו
 זה פלא, זה דבר פלא מאד

אז היה הרב הראשי של העיר, הרב הגדול של העיר, בפרט הרב קלירס
 כל מה שאמר היו צריכים לקיים תכף, כן
 והוא אמר, הוא אמר לי: "ברסלב לא!"
 ואני לא שמעתי לו כלום כן
 והוא, והוא חשב "אין אף אחד, מה שאני אומר שלא ישמע לי, זה רק ישראל בער"
 וגם החלום, החלום שהיה לי אחרי הפטירה של רבי ישראל
 היה החלום של הגלים, של.. הייתי בים והיה גלים
 גלים גדולים כאלה, כמו הרים, הרים, אני ראיתי שהולך הר של מים, (לא מבין)
 אני חשבתי, והוא הלך בכעס ישר אלי, ישר, ואמרתי:
 "אוי וי, עוד, עוד כמה רגעים הוא, הוא יגיע אלי, מה יהיה ממני?
 אז אני אמות, אין, אין שום תקווה, כן, אז אני אמות"
 וככה היה, הוא הלך בכעס, בחיפזון, והלך להרוג אותי, כמו שהולכים להרוג
 הוא נפל עלי ו..
 והייתי מיואש לגמרי, אבל ראיתי שאני, שאני עולה על, על ההר, שאני עולה במים
 עולה, עולה, עד שהגעתי לסוף והוצאתי את הראש ונשארתי בחיים
 יכולתי לנשוף אוויר ונשארתי בחיים
 חלום כזה?
 טוב, עד, עבר הגל ונשארתי בחיים
 אבל אני רואה שהולך הר, הר חדש, גל חדש
 הוא הולך ככה, מה יהיה עכשיו? ולא בכל פעם מתרחש ניסים, מה יהיה עכשיו ממני?
 נו, מה? איך הוא הולך? הוא, הוא לא שואל אותי, הוא הולך אלי, הוא נפל עלי הר חדש
 וגם כן, וגם כן היה נס שעליתי במים על ההר עד, עד
 עד שהוצאתי את הראש מן ה.. מן, מן המים ונשארתי בחיים
 נו, טוב, ברוך השם שני פעמים, אבל, אבל הים הוא לא, הוא רועש והוא..
 והולך, הולכים גלים חדשים, מה יהיה ממני? מה יהיה מזה?
 לא בכל פעם.. אני, אני הרגשתי הסכנה מה שיש לי גלים כאלה, הרים כאלה
 נו, הייתי מיואש, ראיתי את הסכנה מה, מה, מה שיש
 בכל פעם יש, אני רואה ניסים, אני עולה על הגל, אני עולה על ההר, אני עולה מהמים
 עד שאני מגיע לסוף ומוציא את הראש ושואב, ואני נשאר בחיים
 אבל, אבל אולי.. אולי עכשיו מי יודע מה שיהיה עוד?
 ראיתי, ראיתי והרגשתי את הסכנה, איפה שאני נמצא
 פתאום אני רואה בניין גדול בים, לא רחוק ממני, בניין כזה, בניין גדול יפה, יופי כזה
 אמרתי: "מה זה? מה? איך אפשר דבר כזה? בים יש בניינים?"
 פתאום אני ראיתי, אני לא ראיתי כלום, רק הגלים
 ופתאום אני ראיתי בים בניין מפואר וגדול, בניין!
 היה לי תמיהה: "איך אפשר? בים, בים יש, אפשר להיות בניין?"
 אבל אני רואה בניין, אז חשבתי אולי זה רמז על, על ש.. על שאני, שאני אזכה להינצל מהים
 כי יש בניין, אולי אני אגיע להבניין, אני וודאי עשיתי מאמצים גדולים ולא יכולתי להגיע לבניין
 ואני הייתי כמעט על יד הבניין, ובא גל והוא סחב אותי והוא, ונתרחקתי מהבניין
 מה? אז מה יהיה? אני יש לי מקום להינצל, אבל אני לא יכול, לא יכול..
 אין לי כח להגיע לבנין... אין, אין שום אפשרות להגיע לבניין
 הוא על ידי, ואני, ואי אפשר לי להגיע לבניין...

סוף קלטת 3ב